

DYGRESYJA (1) *sb f*

A pl dygr(e)syj(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Odejście, zboczenie od właściwego tematu [digressio – odstąpienie, odeście Mącz 147b; digressio – rozejście, roz-łączenie Calep; odstąpienie od rzeczy – digressio a proposito Cn]: Gdy po pytaniu ich [adwersarzów]/ odpowie lię ná każdą rzecz/ nie wchodząc w dálże digreńsye y íwary/ niech *publicae perfonae* nápińzą każdego mowę *PowodPr* 47.

WK, BC